

pa v tisto deželo, kjer sicer peper pa nobena trava več ne raste — v tako imenovano krtovo deželo. Ne bode nobeden petelin za njimi pel, — pravi Nemeec.

Pelja se ob Renu videla sva prelepa mesta in slovite gorice, kjer raste žlahtna kapljica, imenitno rensko vino, kateremu je v okusu in na dobroti podobno naše Pohorsko vino. Dnes je sv. nedelja kvaterna, razne cerkve so polne vernega ljudstva, kar je lepo znamenje nja kerščanskega duha. Naj bi si to naša slovenska mesta, Maribor, Ptuj, Celje itd. na znanje in za izgled vzela. Prav je odgovoril naš hišni gospodar na vprašanje: ali Kolinčani kaj marljivo v cerkev hodijo, rekoč: pred „kulturno borbo“ jih je v cerkev šlo sto — zdaj jih pride tisuč in več. To je dober nasledek „kulturne borbe“. Ona vernike vzbudi in tlečo vero v njih sreih oživi. Kolinska škofoska cerkev je znana po celem svetu kakor čudo človeške umetnosti. Ko bi jo hotel popisati, bi mogel sam umetnik biti. Cerkev je delo več stoletij; več ko 600 let so na nji delali — letos so jo dogotovili in bodo zato 15. okt. t. l. veliko cerkveno slovesnost imeli. Takajšnji katoličani bodo le molili, a veselili se ne bodo, dokler traja „kulturna borba“, ktera jim je tudi njihovega nadškofa in kardinala pregnala iz mesta. Cerkev je vsa polna kamenatih stebrov in stolpov, kakor je v logu polno smrek in jelk. Občudovati sta posebno dva poglobitna stolpa ali zvonika — velikana, ki sta zdaj najvišja na vesoljnem svetu. Merita vsak po 160 metrov med tem, ko zvonik sv. Petra v Rimu ima le 143 metrov, nni pri sv. Štefanu na Dunaju le 135 met. in pri sv. Paulu v Londonu 111 metrov. Posebno zanimiva je tudi kapelica, kjer so ostanki sv. 3 kraljev hranjeni, in kamor so naši pobožni Slovenci v prejšnjih stoletjih na božjo pot hodili; dalje kapelica sv. Janeza, sv. Neže in Marijina kapelica itd.

Na svojem potovanju sva videla tudi mesto Kostnico, ki čuda krasno stoji na pobrežjih lepega Bodenskega jezera. Tu je bil ravno zbor nemških katoličanov. Čeravno ima mesto veliko luteranov in brezvernikov, je bil zbor vendar z velikim veseljem sprejet. Pri zboru so bili tudi 3 nemški škofi: St. Galski Greith, Rotenburški Hefe in Freiburški Ktibel. V torek 14. sept. sva tudi imela čast biti pri večerni veselici katoliškega zbora, kjer so bili tudi vsi trije milostljivi škofi pričujoči. V Kostnici sva videla žalostni spominek Husov, ki je bil 5. julija 1414. tukaj na grmadi sožgan kakor krivoverec. Vreden bi bil on boljšega spominka, da se ni puntal zoper svojo dobro mater sv. kat. Cerkev. Ali kaj, da je bil presvojeglaven. Ko smo njegov spominek ogledovali smo izdihnili: Bog mu bodi milostljiv!

Še cerkve v Strassburgu in v Spiri naj omenim, ki sva ji tudi videla. V Strassburgu so Prusi l. 1870. v vojski zoper Francoze cerkev in zvonik zelo poškodovali s streljanjem; zdaj je vse po-

pravljeno in je stalo več kot 2 milijona mark. Zvonik je tudi silno visok in lep ravno tako tudi cerkev. V cerkvi je ura čudovita, ki nam kaže ne samo ure, ampak tudi dneve, tedne, lunine spremine itd. O poludne bije ura, in ko odbije, pridejo podobe vseh 12 apostolov po vrsti in grejo v procesiji od leve strani na desno. In ko sv. Peter pride, še petelin, ki je tudi na uri, perutnici razproste in prvokrat — drugokrat — in tretjokrat zapoje. Nazadnje prikaže se Jezus in vsem pričujočim blagoslov podeli. Vsaki den o poludne je več sto gledalcev v cerkvi navzočih. Videla sva tudi lepo cerkev v Spiri, kjer je sv. Bernard bil od Marije pozdravljen, ki je tu prvi izustil besede: „o usmiljena, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija“. Še več sva videla imenitnega, toda ne morem vsega popisati. Morebiti stori to moj tovarš. Dnes se odpeljeva iz Kolina črez Monakovo nazaj skoz Solnigrad v Gradec in domov, v ljubo slovensko domovino! Janez Modic.

Smešničar 41. Mož debelotrebušnik gleda iz okna na ulico prav nemarno, ko mu v enej sapi nasproti prileti gasilnega društva načelnik upijoč: gospod, v vašej hiši gori! Debelotrebušnik se pa malo zmeni za to novico ter reče: povejte to mojej ženi, jaz se za domače takšne reči ne brigam!

## Javna zahvala.

Vsem p. n. čestitim volilcem, kateri so pri volitvi za državni zbor v Mariboru, Ptuji, Ormoži, Slov. Bistrici in Slov. Gradci blagovolili meni dati svoj glas brez vsakega pritiskavanja popolnem svobodno in iz najboljšega prepričanja, da zastopam dobro prav avstrijsko reč, izrekam svojo najprisrčnejšo zahvalo.

V Mariboru dne 6. oktobra 1880.

Franc Bindlehner.

## Razne stvari.

(Pri volitvi glasov dobil) je g. Bindlehner v Mariboru 99, v Slov. Gradci 13, v Slov. Bistrici 6, v Ptuji 37, v Ormoži 104, vkup 259. Tako močni smo narodnjaki in konservativci v tej skupini. G. dr. Schmiderer pa je dobil v Slov. Gradci 83, v Mariboru 367, v Bistrici 55, v Ptuji 111 in v Ormoži 39, vkup 655 glasov. Nemški liberalci so do sedaj imeli vselej vso podporo na svoji strani. Kako močni da so sami, tega še ne vedo.

(Svitli cesar) so cerkvenemu predstojateljstvu v Doberni darovali 150 fl. za znotranjo popravo cerkve in za nakup novih orgelj.

(Matica slovenska) razpošlje še letos svojim društvenikom sledeče knjige: 1) Letopis 2) Upliv upijančljivih pijač na posamni človeški organizem in na človeško društvo v obče, spisal dr. Samec, 3) Oko in vid, s slikami, spisal profesor Žnidaršič, 4) Spomenica Kopitarjeva. Za tisek dalje priprav-